

Budoucnost pro Ameriku a 18. červenec 2020 – číslo sedm

Lučistníci

Jeff Pippenger

2023-09-25

V nedávném článku jsme se zabývali „výrokem o údolí vidění“ z Izajáše dvacáté druhé kapitoly. Tam jsme „údolí vidění“ určili jako zeměpisný symbol rozlišení mezi Laodicejskými a Filadelfskými v „posledních dnech“. Tím, co svázalo pošetilé laodicejské panny do otýpek pro ohně zkázy, byli „lučistníci“. Lučistníci biblického proroctví představují islám.

I řekl Bůh Abrahamovi: Ať se ti to nezdá zlé kvůli tomu chlapci a kvůli tvé otrokyni; ve všem, co ti řekla Sára, uposlechni jejího hlasu, neboť v Izákovi bude nazváno tvé potomstvo. Avšak i ze syna otrokyně učiním národ, protože i on je tvým potomkem. Abraham tedy vstal časně zrána, vzal chléb a měch s vodou a dal je Hagar, vloživ jí to na rameno, i dítě, a propustil ji. A ona odešla a bloudila po poušti Beer-šeby. Když se voda v měchu spotřebovala, odložila dítě pod jeden z keřů. Pak odešla a posadila se naproti němu opodál, co by dostřel z luku; neboť řekla: Ať nevidím, jak dítě umírá. A seděla naproti němu, pozdvihla hlas a plakala. Bůh pak uslyšel hlas chlapce; a anděl Boží zavolal na Hagar z nebe a řekl jí: Co je ti, Hagar? Neboj se, neboť Bůh uslyšel hlas chlapce tam, kde je. Vstaň, zvedni chlapce a drž jej pevně svou rukou, neboť z něho učiním veliký národ. A Bůh jí otevřel oči, i spatřila studnu s vodou; šla tedy, naplnila měch vodou a dala chlapci napít. A Bůh byl s chlapcem; i rostl a bydlel na poušti a stal se lučistníkem. Genesis 21,12–21.

Izmael, syn Hagar, se měl stát otcem národa islámu a byl představen jako „lučistník“. První zmínka o Izmaelovi určuje jeho úlohu v biblickém proroctví.

I řekl jí anděl Hospodinův: Aj, jsi těhotná a porodíš syna a dáš mu jméno Izmael, neboť Hospodin vyslyšel tvé soužení. Bude to člověk divoký; jeho ruka bude proti každému a ruka každého proti němu; a bude přebývat před tváří všech svých bratrů. Genesis 16,11.12.

Národ islámu bude „proti každému člověku“ a „ruka každého člověka“ bude „proti němu“. Slovo přeložené jako „divoký“ označuje divokého arabského osla, takže již od samého počátku je Izmael jako prorocký symbol spojen s „koňovitou čeledí“ a přivede proti svému národu dohromady všechny národy světa.

Millerité rozpoznali, že tři běda ze Zjevení deváté kapitoly představují prorocké dějiny islámu, a tímto způsobem na obou dvou posvátných tabulích Abakukových názorně zobrazili islám jako koně. Tyto tabule byly „řízeny rukou Páně“ a byly předpověděny v druhé kapitole Abakuka. Odmítnout pravdu, že islám je představován třemi běda ze Zjevení osmé kapitoly a třináctého verše, znamená odmítnout Ducha proroctví i Abakuka. Je to odmítnutí jak Bible, tak Ducha proroctví.

A viděl jsem a uslyšel anděla letícího prostředkem nebe, který volal mocným hlasem: Běda, běda, běda obyvatelům země pro ostatní hlasy troubení tří andělů, kteří mají ještě troubit! Zjevení 8,13.

Odmítnout pravdu znamená být vydán ohněm zkázy a adventismus začal své postupné odmítání pravdy v roce 1863. Islám je otázkou, která během třetího běda spojuje všechny národy světa. Tato jednota byla znázorněna 11. září 2001, které jako první mezník sedmi hromů musí zároveň představovat i poslední mezník sedmi hromů. Posledním mezníkem sedmi hromů v „posledních dnech“ je nedělní zákon; potom třetí běda přichází rychle. Mocí, která rozhněvává národy, je islám, a v posledních dnech islám rozhněval národy 11. září 2001, avšak současně byly „drženy na uzdě“. V té době začal pozdní déšť předběžně skrápět před plným vylitím, k němuž dochází, když se nevěsta připraví.

„V oné době, kdy se dílo spásy bude uzavírat, bude na zemi přicházet soužení a národy se budou hněvat, avšak budou zadrženy, aby nebránily dílu třetího anděla. V té době přijde „pozdní déšť“ neboli občerstvení od přítomnosti Páně, aby dodal moc mocnému volání třetího anděla a připravil svaté, aby obstáli v době, kdy bude vylito sedm posledních ran.“ Early Writings, 85.

Dne 11. září 2001 začal soud živých, národy byly rozhněvány útokem islámu proti Spojeným státům a pozdní déšť začal padat. Soud začíná u domu Božího a soud nad domem Božím končí při krizi nedělního zákona; tehdy pak začíná soud nad ostatním Božím stádcem. S touto nejdůležitější pravdou souvisí mnohé, avšak tyto pravdy jsou dobře doloženy v sérii Habakukovy tabulky. Bylo důležité uvést tyto věci zde v článku dříve, než se vrátíme k výkladu jedenácté kapitoly Zjevení.

A v tu hodinu nastalo veliké zemětřesení a desetina města padla, a při tom zemětřesení bylo usmrceno sedm tisíc lidí; a ostatní byli naplněni bázní a vzdali slávu Bohu nebes. Druhé běda pominulo; a hle, třetí běda přichází brzy. Zjevení 11,13.14.

„Velké zemětřesení“, jež při Francouzské revoluci označilo převrácení francouzského národa, představuje převrácení Spojených států při nedělním zákonu. Po národním odpadnutí má následovat národní zkáza, a až budou Spojené státy zničeny, celá země bude otřesena až do svých základů; odtud symbol „zemětřesení“. V tom okamžiku „třetí běda přichází rychle“. Islám je na dvou posvátných tabulích označen jako první a druhé běda ze Zjevení deváté kapitoly, a jestliže první běda je islám a druhé běda je islám, pak třetí běda musí být islám, neboť na svědectví dvou je každá věc potvrzena. Spojené státy budou při nedělním zákonu znovu zasaženy islámem.

O údolí kostí v Ezechielovi zaznamenává sestra Whiteová následující.

„Andělé zadržují čtyři větry, znázorněné jako rozzuřený kůň, který se snaží vytrhnout a hnát se po povrchu celé země, nesouc na své cestě zkázu a smrt.

„Máme spát přímo na samém prahu věčného světa? Máme být neteční, chladní a mrtví? Ó, kéž by v našich sborech byl Duch a dech Boží vdechnut do Jeho lidu, aby se postavil na své nohy a žil. Potřebujeme vidět, že cesta je úzká a brána těsná. Jakmile však projdeme těsnou branou, její šíře je bez hranic.“ Manuscript Releases, svazek 20, 217.

Poselství „čtyř větrů“, které povolává k životu dva proroky ze Zjevení jedenácté kapitoly, je poselstvím rozhněvaného koně biblického prorocství, jak je představováno v celém biblickém svědectví, ale také jak je vizuálně znázorněno na dvou posvátných deskách Abakukových. Poselství, které staví Eliáše a Mojžíše na nohy, je poselstvím třetího běda, které přichází rychle poté, co jsou postaveni na nohy; neboť když přijde nedělní zákon a islám znovu udeří, Mojžíš a Eliáš jsou vyzdviženi jako korouhev národům.

Třetí běda islámu je zároveň sedmou polnicí. Počátek troubení sedmé polnice nastal 22. října 1844, kdy započal soud.

Ale ve dnech hlasu sedmého anděla, když začne troubit, bude dovršeno tajemství Boží, jak je oznámil svým služebníkům prorokům. Zjevení 10,7.

„Dny hlasu sedmého anděla“ jsou dny vyšetřujícího soudu, který začal 22. října 1844. Tehdy započal soud nad mrtvými. Jakmile třetí běda rychle přijde, je znovu vyznačeno troubení sedmé polnice. Toto troubení není počátkem vyšetřujícího soudu, nýbrž koncem soudu nad domem Božím a počátkem soudu nad jiným stádem Božím.

A zatroubil sedmý anděl; a v nebi se ozvaly mocné hlasy, které pravily: Království tohoto světa se stala královstvím našeho Pána a jeho Krista; a bude kralovat na věky věků. A čtyřia dvacet starců, kteří seděli před Bohem na svých trůnech, padli na své tváře a klaněli se Bohu se slovy: Děkujeme tobě, Pane Bože všemohoucí, který jsi, který jsi byl a který přicházíš; neboť jsi na sebe vzal svou velikou moc a ujal ses kralování. Zjevení 11,15–17.

„Tajemství Boží“ je Kristus v nás, naděje slávy, která je dovršena v časovém údobí, kdy Mojžíš a Eliáš povstanou a jsou vzkříšeni skrze poselství ze Slova Božího, které označuje islám. Je-li toto poselství přijato, poutá duši pro nebeskou sýpku; avšak pro ty, kdo toto poselství odmítají, je to poselství lučštníků islámu, které je svazuje do otýpek, aby byly spáleny v ohních zkázy. Poselství sedmého troubení zapečetuje sto čtyřicet čtyři tisíc dříve, než budou pozdviženi jako korouhev, aby přivedli Boží jiné stádo. Tito dva vzkříšení proroci musejí být nejprve zapečetěni, dříve než může být svět varován.

„Dílem Ducha svatého je usvědčovat svět z hříchu, ze spravedlnosti a ze soudu. Svět může být varován jediné tehdy, když uvidí ty, kteří věří pravdě, posvěcované skrze pravdu, jak jednají podle vysokých a svatých zásad a v ušlechtilém, vznešeném smyslu ukazují dělící čáru mezi těmi, kdo zachovávají Boží přikázání, a těmi, kdo je pošlapávají nohama. Posvěcení Duchem vyznačuje rozdíl mezi těmi, kdo mají pečeť Boží, a těmi, kdo zachovávají podvržený den odpočinku. Když přijde zkouška, bude jasné ukázáno, co je znamením šelmy. Je jím zachovávání neděle. Ti, kdo po vyslechnutí pravdy nadále pokládají tento den za svatý, nesou znamení člověka hříchu, který zamýšlel změnit časy a zákon. Bible Training School, 1. prosince 1903.“

Když bude sto čtyřicet čtyři tisíc vyzdviženo jako korouhev národům, národy se rozhněvají. Mocí, která v biblickém prorocství rozhněvává národy, je islám. Islám znovu udeří na Spojené státy při nedělním zákoně.

I rozhněvaly se národy, i přišel tvůj hněv a čas mrtvých, aby byli souzeni, a abys dal odměnu svým služebníkům prorokům i svatým a těm, kteří se bojí tvého jména, malým i velikým; a abys zahubil ty, kteří hubí zemi. I otevřel se chrám Boží v nebi, a byla spatřena v jeho chrámě archa jeho smlouvy; a nastalo blýskání a hlasy a hřmění a zemětřesení i veliké krupobití. Zjevení 11,18.19.

Po této řadě prorockých událostí Jan představuje církev, která má být praporem.

I ukázalo se na nebi veliké znamení: žena oděná sluncem, a měsíc pod jejíma nohama, a na její hlavě koruna z dvanácti hvězd. A jsouc těhotná, křičela v porodních bolestech a trápila se, aby porodila. Zjevení 12,1.

Zde je církev, která byla zabita, pošlapána, vzkříšena a poté vzata do nebe, zatímco Boží prapor září slávou slunce. Stojí na měsíci, představujícím stín dvanácti hvězd na její koruně. Tím stínem je dvanáct pokolení starověkého Izraele, která předobrazovala a odrážela dvanáct učedníků, kteří jsou dvanácti hvězdami v její koruně. Počátek starověkého Izraele v tomto obraze předobrazuje konec starověkého Izraele.

Žena se chystá porodit dítě, což označuje narození Krista na konci starověkého Izraele, avšak nyní to představuje zrození pohanů, kteří vycházejí z Babylóna a připojují se ke sto čtyřiceti čtyřem tisícům. Jakmile budou Eliáš a Mojžíš vyzdviženi jako korouhev, porodí jiné Boží stádo, které odpoví na korouhev.

„Svět může být varován pouze“ tím, že uvidí sto čtyřicet čtyři tisíc vyzdvižených jako prapor v době krize, která začíná nedělním zákonem ve Spojených státech. Ti, kteří vyjdou z Babylóna a postaví se se sto čtyřiceti čtyřmi tisíci, jsou představeni jako veliký zástup. Tyto dvě skupiny, nacházející se v sedmé kapitole Zjevení, jsou na hoře proměněny představeny Mojžíšem a Eliášem, a Boží vítězná církev, která je vzkříšena a vyzdvižena jako prapor, se v oné závěrečné době krize spojuje s jiným Božím stádem, které je tehdy ještě v Babylóně.

Slyšte slovo Hospodinovo, vy, kteří se třesete před jeho slovem: Vaši bratři, kteří vás nenáviděli a vypuzovali vás pro mé jméno, říkali: „Ať je Hospodin oslaven!“ Ale on se ukáže k vaší radosti a oni budou zahanbeni. Hlas lomozu z města, hlas z chrámu, hlas Hospodina, který odplácí svým nepřátelům. Dříve než trpěla porodními bolestmi, porodila; dříve než na ni přišla bolest, byla vysvobozena a porodila syna. Kdo kdy slyšel něco takového? Kdo kdy viděl takové věci? Může se země zrodit v jediném dni? Anebo může být národ zrozen najednou? Sotvaže Sijón pocítil porodní bolesti, porodil své syny. Což bych přiváděl k porodu, a nedal porodit? praví Hospodin. Což bych dal porodit, a uzavřel lůno? praví tvůj Bůh. Radujte se s Jeruzalémem a veselte se s ním všichni, kdo jej milujete; jásejte s ním radostí, všichni, kdo nad ním truchlíte, abyste sály a nasýtily se z prsů jeho útěch; abyste pily plnými doušky a těšily se z hojnosti jeho slávy. Neboť toto praví Hospodin: Hle, obrátím k němu pokoj jako řeku a slávu národů jako rozvodněný potok; tehdy budete sát, budete nošeny v náručí a chovány na kolenou. Jako matka těší svého syna, tak já budu těšit vás, a v Jeruzalémě budete potěšeni. A když to uvidíte, vaše srdce se bude radovat a vaše kosti se rozkošatí jako bylina; a ruka Hospodinova se ukáže při jeho služebnících, ale jeho hněv proti jeho nepřátelům. Izajáš 66,5–14.

Ti, kteří jsou zrozeni, když vystupují do nebe, jsou ti, které jejich bratři, kteří je nenáviděli, vyvrhli. Jejich bratři, kteří je nenáviděli a radovali se z jejich smrti, jsou ti, kdo o sobě říkají, že jsou Židé, ale nejsou. Jsou to ti ze synagogy satanovy, kteří se budou v prorockém smyslu klanět u nohou korouhve, jež sestává z „vyvržených Izraele“.

I vztyčí korouhev pro národy, shromáždí vyvržené z Izraele a rozptýlené z Judy sebere ze čtyř úhlů země. Izajáš 11,12.

„Domníváš se, že ti, kdo se budou klanět u nohou svatých (Zjevení 3,9), budou nakonec spaseni. Zde s tebou musím nesouhlasit; neboť Bůh mi ukázal, že tato skupina byli vyznávající adventisté, kteří odpadli, a ,znovu si ukřižovali Syna Božího a vydali ho veřejné potupě‘. A v ,hodině pokušení‘, která teprve přijde, aby vyjevila pravý charakter každého, poznají, že jsou navěky ztraceni, a přemožení úzkostí ducha skloní se u nohou svatých.“ Word to the Little Flock, 12.

Kdo má ucho, slyš, co Duch praví církvim.